

De Eldorado-eik

Kinderstuk

door

M.A.G. MENSINK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE ELDORADO-EIK** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **M.A.G. MENSINK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **18** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Gijsbrecht Glimglans - de kluizenaar. Een man, gekleed in een soort oud kapiteinsuniform, compleet met gouden epauletten. Hij heeft een weelderige hardos en een lange baard.

Matje - de sullige van het tweetal boeven. Noemt zijn maat altijd "Baas". Praat langzaam en lijsig. Heeft zijn haar in een matje en mist beide voortanden (zwart schminken). Net zo dommig als zijn maat. (Slungelachtig lang)

½ Matje - kopie van Matje, echter véél kleiner. Is gekleed en geschminkt als zijn evenbeeld. Praat en doet ook net zo sloom.

"Baas" Klap - de gewiekste van de twee boeven. Beetje dommig en bepaald dominant over maatje Matje. Snordragend.

Ko de Beier - de veldwachter. Vindt zichzelf vreselijk interessant. Niet de dapperste.

Oma Hendriks - de oma van Linde. Lief mensje, maar wel een beetje naïef.

Linde - pienter en vrolijk meisje.

Kikkie - de kelner.

Thea, Tinka en Tara Trippel - de drie gezusters Trippel wonen hun hele leven al bij elkaar en denken, doen en praten als één persoon. Type oude vrijsters: ze dragen hun haar in knotjes met lange haarspelden.

Mevrouw Peper - de kruidenier.

Jaap Jan Hendrik - de klusjesman. Vriendelijke goedzak, heeft regelmatig hele goede ideeën, die dan ook prompt door de burgemeester worden overgenomen als de zijne.

Meneer de burgemeester - niet erg stressbestendig type, voortdurend in paniek vanwege geldgebrek. Neemt de goede ideeën altijd van Jaap Jan Hendrik over. Leeft voor zijn dorp. Keurig in kostuum met pandjesjas en uiteraard met ambts- ketting.

Joepie de Beier - vrouw van de veldwachter. Moederlijk type.

Mannetje Mans - de projectontwikkelaar. Kwistig met sigaren strooiend individu, met vlotte babbels en vloeiend voorkomen. Type streepjespak en geaffecteerd pratend. De burgemeester kent hem nog van Nijenrode.

Assistent - de assistent-projectontwikkelaar. Grijs muis, altijd vergezeld van meetlat en verrekijker op statief.

Burgemeestersvrouw - niet zo onder de indruk van haar mans plannen, en zeker niet van plan te verhuizen.

Het koor beint met een liedje over een eikenboom, op de maat van "De Muppets-show openingstune", onmiddellijk gevolgd door een klok

die vier uur slaat. (Geluidseffect CD) Het is nacht. De klok op het stadhuis wijst vier uur aan. Men hoort het geluid van een uil. (Geluidseffect CD) Een figuur, met een lange regenjas met opgezette kraag, maakt zich los uit het zijstraatje aan de rechterkant van het toneel en loopt, om zich heen spiedend, de trap op naar de deur van het stadhuis. Met een breekijzer weet hij de deur open te krijgen en stiekem glipt hij naar binnen. Van links komen Baas Klap en Matje op. Ze kijken (schuldig geweten?) spiedend om zich heen. Beiden zijn uiterst sjofel gekleed.

DECOR: van links naar rechts.

Bushaltebordje: geel bord met opschrift "BUS".

Kruidenierswinkeltje: eenvoudig winkeltje met geschilderde etalage en rechts een deur die te openen is. Aan de deur zit een winkelbel en een bordje met aan de ene kant de tekst "OPEN" en aan de andere kant "GESLOTEN".

Steegje: stukje open.

Café met terras: pandje met open voorpui. Binnen staan een tapkast en een paar stoelen, buiten een aantal stoelen en tafeltjes. Op voorkant hangt bord "Café Onder den Eyk".

Steegje: iets bredere steeg, waarin een waslijn hangt met o.a. een lange rok en een hoofddoekje.

Stadhuis: een wat groter pand dat opgebouwd is rond een paar tafels, waardoor een lager en een hoger niveau ontstaan. Op het lage niveau zien we links een getralied venster en rechts een bordes, waarin zich een trap bevindt, die naar niveau twee gaat. Links naast de cel, in de zijmuur die tegen de steeg aanligt, is een mogelijkheid om door het muurtje te komen d.m.v. bijvoorbeeld losse blokken piepschuim als nepmuurtje neer te zetten. Op het tweede niveau links is een raam en rechts boven aan het bordes is een deur die naar binnen opent. Helemaal bovenin is de nok van het dak met daarin een klok en daaronder het opschrift "ANNO 1897". Op het bordes hangt een aanplakbiljet met de tekst "Gezocht: MATJE & KLAP".

Huis: eenvoudig geschilderd huis. Deur kan open. Staat te koop.

Straatje: het nu volgende huis staat iets verder naar voren, wat de indruk wekt dat er een straatje achterligt.

Huis: huis met een te openen voordeur en een deurbel. Naast de deur een naambord met tekst "Fam. K. de Beier". Dit huis heeft doorschijnende ramen, waarachter een lamp aangestoken kan worden.

Pleintje: alle decorstukken staan iets naar achteren, wat een open ruimte vooraan oplevert. In het midden staat een grote boom; aan de takken hangen bladeren en mogelijk ook eikels. Aan de onderkant van de stam zijn wortels zichtbaar, die de "grond" ingaan.

Matje: Duh, duh, dus in dit dorp gaan we werken, buh, buh, baas?
(verwachtingsvol kijkt hij naar Baas Klap)

Klap *(windt zich een beetje op)*: Werken, werken? Mensen van ons gilde werken niet. Hoe vaak moet ik dat nog zeggen? Dat woord wil ik hier niet meer horen. We zijn hier om de armen te helpen.

Matje *(kijkt naar zijn armen)*: Oh, da's mooi, sinds ik die dikke tralies van jou moest doorvijlen, heb ik toch nog steeds wel een beetje last van spierpijn.

Klap: Sufkluts, niet die armen, natuurlijk. Ik bedoel dat we hier voor ons eigen bezig zijn, want wat zijn wij eigenlijk, Matje?

Matje *(glundert en steekt zijn vinger op)*: Ik weet het, ik weet het... Boeven, Baas!

Klap *(geeft zijn maat een klap om zijn oren met zijn pet)*: Nee, sufkluts, wij zijn arm. Ja, boeven zijn we ook natuurlijk, maar dat moet je niet zo hard zeggen, van dat woord zijn de mensen allergies!

Matje *(snapt er nu nog maar weinig van, maar om van het gedoe af te zijn, doet hij maar alsof)*: Uh nee, uh ja, oh ja!... Wij zijn arm. *(vertoont een grote glimlach en begint zijn handen te wrijven)* We gaan dus gezellig stelen! *(Klap wil net weer wat tegen zijn maat zeggen, als zijn aandacht in de richting van het stadhuis wordt getrokken)*

De deur van het stadhuis gaat nu open: de geheimzinnige man komt sluipend naar buiten en is net onder aan het bordes, als hij Baas Klap en Matje ziet. Hij schrikt er enorm van en laat zijn breekijzer vallen. Hij rent het toneel naar rechts af door het straatje. Minstens net zo hard schrikken Baas Klap en Matje. Van de weeromstuit beginnen ze luidkeels roepend over het plein om de boom te rennen.

Beiden: Hellup, dieven! Hellup, dieven!

In het meest rechtse huis gaat nu het licht aan en wordt de deur opengeslagen. De veldwachter komt het huis uitrollen, hij heeft zijn lange broek nog maar net op zijn knieën en zijn overhemd nog maar half over het hoofd.

Veldw: In naam der wet, wat is hier allemaal aan de hand? *(terwijl hij bezig is zijn spullen aan te trekken, loopt hij struikelend over zijn bretels tegen de in paniek rondrennende Baas Klap)* Auwau, mijn hoofd, kunt u niet uitkijken waar u loopt!

Klap: Hellup, er zijn dieven, allemaal dieven! *(nu heeft hij zijn kleren een beetje op orde en terwijl hij met zijn ene hand zijn broek nog ophoudt, wrijft hij met zijn andere over de pijnlijke plek op zijn hoofd)*

Veldw: Potjandozie, hier hou ik minstens een blauwe plek aan over! Hé..... wacht eens, ken ik jou niet ergens van?

Klap: Hellup, die... die... uh... dat zou ik niet weten, ik...uh... ben hier voor het eerst.

Veldw: Nee, wacht eens, ik ken jou! Ja, jij bent Baas Klap, jij bent met je maat net ontsnapt uit de gevangenis. Matje en Klap, jawel! Je bent erbij, boef!!!

Klap: Nee, meneer de veldwachter, het is niet wat u denkt, heus niet, we zagen een dief en....

Veldw: We....? Ahaa... dus je maat is hier ook!?!

Links van het toneel verdwijnt net Matje in sluiptgang op z'n tenen. Als eventueel kinderen roepen dat hij daar gaat, is de veldwachter natuurlijk net te laat met de goede kant opkijken.

Veldw: Ja, ja... die zal al wel ver weg zijn, maar jij, jij bent er dik bij, mannetje. Jij gaat de bak in, en denk maar niet dat je er deze keer zo makkelijk uitkomt! *(de veldwachter neemt Baas Klap in de kraag en neemt hem mee de trap op van het stadhuis)*

Klap: Ja, maar... uh, ja maar... *(ze verdwijnen beiden door de deur en Baas verschijnt voor de tralies van het souterrain. De veldwachter komt de trap weer af)* Maar beste veldwachter, luister nou eens even...

Veldw: Zo, mannetje... jij bent weer waar je thuishoort. *(geeuwt)* Zo, morgen is er weer een dag. Deze jongen gaat weer eens lekker tussen de vette lappen. *(voelt nog even aan zijn hoofd)* Auw, Auw. *(de veldwachter gaat zijn huis weer binnen, op hetzelfde moment komt Matje uit het steegje links van het café. Hij loopt naar het getraliede raam van de cel van Baas Klap)*

Matje: Dah, dah, dah, das nie zo mooi, Baas... *(buigt iets naar het*

raampje toe)... Baas.

Klap: Potje pindakaas... nee, hè! Mooie vent ben jij. Hard wegrennen als ik je nodig heb. Wat heb ik nou aan jou?

Matje: Nee, nee, nee, ik zal je helpen, Baas. Ik krijg je er wel uit, zowaar als mijn naam Matje is!

Klap: Daar was ik al bang voor.

Als Matje voor de cel zit begint een liedje, gezongen door Baas Klap, Matje en het koor. (Op de muziek van "Ik ben Gerrit, en ik steel als de raven") Matje sluipt op zijn tenen weer weg, naar links. Al het licht op het toneel gaat nu uit.

Al het licht op het toneel gaat nu weer aan. Inmiddels staat de klok op het stadhuis op een uur of negen. Op het bordes van het stadhuis staat Jaap Jan Hendrik. Hij is bezig met het repareren van de geforceerde deur. In de cel onder in het stadhuis is af en toe het gezicht zichtbaar van Baas Klap, die verbeterd door de tralies naar buiten kijkt. Bij het café is Kikkie, de kelner, bezig met het buitenzetten van tafeltjes en stoelen, en het afvegen ervan met een doek. We horen het geluid van een stoppende bus, opengaande en sluitende deuren en het weer optrekken. (Geluidseffect CD) Vanaf links komt Linde het toneel op om stil te staan onder het bushaltebordje. Ze heeft een koffertje bij zich. Vanaf de andere kant komt nu Oma op. Ze kijkt blij en heeft haar armen al uitgestoken.

Oma: Hallo Linde, wat ontzettend leuk dat je er weer bent! (*stopt en bekijkt Linde even*) O, o, je gaat ook werkelijk steeds meer op je moeder lijken! (*is nu bij Linde aangekomen en sluit haar in haar armen*)

Linde: Dag lieve Oma. (*beiden houden elkaar nu bij de schouders en armen vast*) Wat ontzettend aardig van u, dat ik bij u mag logeren nu Henk een weekje weg is voor zijn werk! Ik vind het heerlijk om weer terug te zijn in Eikenstede. U woont hier toch wel fantastisch.

Oma: Jazeker, en er gebeuren hier trouwens ook hele spannende dingen!!! Maar kind, ik vind het ook heel leuk om je weer hier te hebben. Weet je wat, het is al zulk lekker weer; laten we gezellig bij Kikkie op het terras gaan zitten voor een kopje koffie. Dat heb je toch wel verdiend, na zo'n lange reis. (*beiden gaan op het terras zitten. Oma wenkt naar Kikkie, die net achter in het café staat*) Oh, Kikkie...!

Kikkie (*loopt naar voren*): Oh dag, Oma Hendriks en hallo. Dag Linde, wat leuk dat je er weer eens bent! Och, kijk eens, je gaat steeds meer op je vader lijken, (*zwijmelend*) die is ook zo knap!

Linde (*lachend en trots*): Dank je wel, Kikkie.

Kikkie: Je hebt wel heerlijk weer meegenomen. Maar goed... wat kan ik

voor jullie betekenen?

Oma: Nou Kikkie, Linde en ik hebben trek in een heerlijk bakje koffie!

Kikkie: Dat is prima, Oma, en dan doe ik er een paar lekkere koekjes bij, die heb ik vanochtend nog vers gebakken. *(blijft even afwachtend staan)*

Linde: Wat is hier dan gebeurd? Wat voor spannende dingen?

Oma: Och, kindje. *(slaat de handen ineem)* Het schijnt hier vannacht Wildwest geweest te zijn. Onze veldwachter is werkelijk een held, weet je wat die allemaal gedaan heeft?.... *(Linde haalt vragend haar schouders op)*

Kikkie: Nou, nou, het schijnt behoorlijk gespookt te hebben vannacht, hè Oma?

Linde *(zit al bijna op het puntje van haar stoel)*: Maar vertel, wat is er dan gebeurd?

Oma: Nou, moet je horen, er schijnt vannacht een dievenbende geweest te zijn, die wilde inbreken in het stadhuis.

Kikkie: Wel een man of vijf!

Oma: Ja, de veldwachter kon ze in het donker natuurlijk niet allemaal zien, maar hij heeft er toch wel minstens een stuk of vijf geteld.

Kikkie: Hele grote!

Oma: Ja, en hij heeft er met gevaar voor eigen leven nog één aan weten te houden.

Kikkie: Ze boden verschrikkelijk verzet, maar die veldwachter van ons is een echte mannetjesputter, hoor!

Oma: Och kindje, ze hebben hem heel hard geslagen en hij loopt nu rond met een verschrikkelijk blauw oog, de zielenpoot.

Linde: Maar hoe kan nou één veldwachter winnen van minstens vijf van die potige kerels?

Kikkie: Uh... ja?

Oma: Ach... Dat is natuurlijk een kwestie van uitstraling. Onze veldwachter is er nog één van de oude stempel, daar zijn die boeven doodsbang van!

Linde *(ongelovig)*: Ja ja...?

Kikkie: Tja... nou vergeet ik jullie nog bijna de koffie te brengen.

Oma *(lachend)*: Nou, we zitten hier nog wel even. *(voordat Linde kan antwoorden, komt vanaf het straatje rechts Gijsbrecht aanlopen. Met een boodschappentas in de hand loopt hij het toneel over en gaat de kruidenierswinkel binnen. Linde, Oma en Kikkie staken hun gesprek en kijken hem na)*

Linde: Tjonge... is dat soms een fan van Michael Jackson?

Oma: Maikul Jekzon... wie is dat dan weer?

Linde: Uhhh... laat maar... Ik bedoel, met zulke kleren aan, dat zie je toch

niet vaak?

Oma: Oh, dat is Gijsbrecht Glimglans. Tja, hij is misschien een beetje vreemd...

Kikkie: Een beetje?

Oma: Maar het is wel een vreselijk aardige man. Hij is een soort van kluizenaar, hij woont in het oude huis in de bossen, eigenlijk al zo lang als ik me herinneren kan... Ik denk dat hij al heel oud is, maar ik moet zeggen... hij ziet er nog prima uit voor zijn leeftijd!

Kikkie: Net als u toch, Oma!?!

Oma (*giechelt*): Ach, gekkie!

Linde (*lacht*): Weet u wat, Oma, dan trakteer ik op een gebakje erbij!

Oma: Hè, gezellig, Linde. Eigenlijk zitten we hier tenslotte ook wel lekker.

Kikkie: Prima, ik heb heerlijke roomsoezen. Vinden jullie dat lekker?

Linde en Oma knikken instemmend. Kikkie loopt weg om de bestelling te regelen. Linde en Oma vervolgen hun gesprek, nu echter op zeer gedempte toon. Vanaf rechts komt nu meneer de burgemeester op. Hij staat stil onder het bordes waar Jaap Jan Hendrik bezig is met de deur. Jaap Jan Hendrik is bijna klaar en staat zijn gezicht even af te veggen.

Burge.: Zo, Jaap Jan Hendrik, lukt het een beetje met die deur? Het is toch wel erg, werkelijk niets is nog heilig voor die boeven. (*nu beginnen Jaap Jan Hendrik en de burgemeester ieder in een monoloog door elkaar heen te praten met ogenschijnlijk weinig aandacht voor elkaars woorden*)

JpJn H.: Nouhou, burgemeester, dit slot stelt ook echt niet veel voor.

Burge.: Stel je voor, zelfs het stadhuis is nu al het doelwit van dit soort lui.

JpJn H.: Ik ben de hele ochtend bezig geweest om te proberen er nog wat van te maken.

Burge.: Wat bezielt ze trouwens, iedereen moet toch ondertussen wel weten.....

JpJn H.: Maar het is echt voden-kwaliteit.....

Burge.:dat er in dit dorp toch echt niets te halen valt.

JpJn H.:dit oude ding!

Burge.: Tenslotte zijn wij zo arm als kerkratten.

JpJn H.: Ik zou willen voorstellen, dat we.....

Burge.: Is het al niet erg genoeg dat de burgemeesterswo-ning....

JpJn H.:..... maar een splinternieuw slot kopen..... (*houdt het oude slot omhoog*)

Burge.:verkocht moet worden, zie je dat..., de gemeente kan de....

JpJn H.: Zeg nou zelf, meneer de burgemeester.....

Burge.:huur niet eens betalen, wij moeten kleiner gaan wonen!
(*Jaap Jan Hendrik gaat ondertussen weer door met het plaatsen van het slot*)

JpJn H.: ...dit lijkt toch niet eens meer op een slot.....

Burge.: Nee, ik weet nu niet meer hoe ik de touwtjes aan elkaar moet knopen.

JpJn H.: Weet u, ik heb bij de ijzerwinkel een perfect slot zien liggen....

Burge.: En nou heeft de veldwachter ook nog een boef aan weten te houden....

JpJn H.: dat zou prima passen.....

Burge.:perfect werk, trouwens.....

JpJn H.: En weet u wat het ook is?.....

Burge.:maar wie moeten zijn water en brood nou betalen?..

JpJn H.: ...zo'n slot zou op de lange duur wel eens voordeliger kunnen zijn ...

Burge.: Maar toch, ik bedenk net dat het misschien niet zo'n.. uh...

JpJn H.:want stelt u zich eens voor dat ze de volgende keer uw ambtsketting meenemen....

Burge.: ...slechte zaak zou zijn om dat oude, wrakke slot maar eens te vernieuwen..

JpJn H.: Wat zou dat dan wel niet kosten? Ik kan me niet voorstellen dat u daar erg blij mee zou zijn...

Burge.: Stel je voor dat ze de volgende keer echt wat weghalen....

JpJn H.: toch.....

Burge.: Dat zou toch rampzalig zijn? Nee, Jaap Jan Hendrik, zet er maar mooi een nieuw slot in. (*Jaap Jan Hendrik begint het slot nu op zijn plaats te slaan met een hamer en slaat zichzelf daarbij op zijn vingers*)

JpJn H.: Auwauh... Meneer de burgemeester, ik denk dat u daarmee de spijker op z'n kop slaat.

Burge.: Ik bedenk me dat je op zoiets beter niet kan besparen!

JpJn H.: Weet u wat, ik ga vanmiddag gelijk een nieuw slot kopen!....

Burge.: Uitstekend, ik zeg tenslotte altijd maar: "Beter ten halve gedraald, dan ten hele... uh.. gebaald".

JpJn H.: Beter ten halve gekeerd, dan ten hele gedwaald!

Burge.: Uh... ja, maar toch, ik maak me echt zorgen over hoe weinig geld we nog maar in kas hebben.

JpJn H.: Dat is waar, meneer de burgemeester, misschien moeten we inderdaad iets op onderhoud besparen. Wat dacht u bijvoorbeeld van die grote eik, die kost ons ieder jaar aan snoeien, bladeren vegen en de bomendokter een fortuin.

Burge.: We moeten iets vinden om te bezuinigen.... We moeten ergens

kunnen snoeien. Wacht eens.... ik krijg opeens een briljant idee; als we die oude eik eens weghalen, dat zou ons heel wat geld schelen. *(steekt zijn vinger op)* En dan kunnen we op de open plek een aantal betaalde parkeerplaatsen neerleggen!... Tjonge, dat ik daar al niet eerder aan gedacht heb! *(Jaap Jan Hendrik zucht)* Weet je wat... in mijn jaar op Nijenrode zat Mannetje Mans, die is later iets in de projectontwikkeling gaan doen, die heeft daar wel verstand van *(wrijft in zijn handen)* en die weet vast wel hoe we met mijn idee geld kunnen verdienen. Ik zal hem gelijk even bellen.

De burgemeester gaat het stadhuis binnen. Jaap Jan Hendrik maakt hoofdschuddend zijn werk af en gaat daarna met een rolmaat van alle kanten de maten van de eik opnemen. Van rechts uit het straatje komen de gezusters Trippel aanlopen met boodschappentassen in de hand. Ze groeten Jaap Jan Hendrik beleefd.

Thea: Goedemorgen....

Tinka:Jaap Jan...

Tara:Hendrik.

JpJn H.: Goedemorgen, dames. *(de gezusters lopen door naar het tafeltje van Oma en Linde, die inmiddels hun roomsoezen al op hebben)*

Thea: Goedemorgen...

Tinka: ...mevrouw....

Tara:Hendriks.

Thea: En, och wat leuk....

Tinka:Linde is er ook weer....

Tara:Hallo, meisje!

Linde: Goeiemorgen.

Oma: Ach, kijk eens aan. Goedemorgen, Thea, Tinka en Tara. Ja, Linde's man is even een weekje weg voor zijn werk en nu komt ze bij mij logeren, leuk, hè !?! *(Gijsbrecht is klaar met boodschappen doen en komt de kruidenierswinkel weer uit. De gezusters en Oma merken het niet eens op, maar Linde kijkt de zonderlinge man helemaal na)*

Thea: Och, kijk nou....

Tinka:je gaat steeds meer....

Tara:op je oma lijken!

Linde *(een beetje afwezig, nog steeds de kluizenaar nakijkend)*: Uh.. ja, natuurlijk.

Thea: Nou, je valt wel....

Tinka:met je neus....

Tara:in de boter, Linde!

Linde: Uh...wat?

Thea: Ik bedoel, normaal.....

Tinka:is het hier zo rustig....

Tara:en nu opeens al die boeven!

Linde (*kijkt in verwarring van de ene zuster naar de andere en weer terug*): Uh... jaja.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto